

Instrukcja wydawnicza

UWAGI OGÓLNE

Teksty nadsyłane do redakcji „Studiów Medioznawczych” muszą spełniać następujące warunki formalne:

1. powinny być zapisane w programie WORD, czcionką Times New Roman, 12 pkt, z interlinią 1,5 wiersza; tekst justowany (krawędzie na szerokość składu);
2. artykuł nie może przekraczać 40 000 znaków (ze spacjami);
3. komunikat, recenzja, sprawozdanie nie mogą przekraczać 15 000 znaków;
4. tekst powinien być podany standardowo, tj. bez automatycznego formatowania;
5. wcięcia akapitowe należy wykonać tabulatorem;
6. nie należy stosować podkreśleń i pogrubień, a zwroty obcojęzyczne (np. *know-how*, *power ratio*) – wyróżniać kursywą;
7. tekst artykułu powinien być podzielony pogrubionymi śródtytułami (ale tekst nie może rozpoczynać się od śródtytułu); w pierwszej części wskazane jest podanie informacji wprowadzających w problematykę prezentowaną w artykule, w ostatniej – sformułowanie końcowych wniosków i podsumowanie rozważań;
8. tytuły czasopism, wystaw, konferencji, sesji naukowych, grup roboczych, sekcji, cykli tematycznych, serii, programów, paneli itp. należy podawać tekstem prostym w cudzysłowie;
9. tytuły książek, rozdziałów, artykułów, wykładów, wystąpień, dyskusji, prezentacji, referatów, filmów, audycji, obrazów itp. należy zapisywać kursywą;
10. cytaty należy podawać pismem prostym w cudzysłowach; cytat w cytacie proszę zaznaczać cudzysłowem ostrokątnym skierowanym ostrzem do wewnątrz wyrazu »...«;
11. proszę stosować następującą interpunkcję zapisów, przy których postawiono odsyłacz: xxx¹. „xxx”¹. (xxx)¹. (pozycja kropki – po odsyłaczu);
12. jeżeli kropka należy do skrótu lub inicjału, to odsyłacz umieszcza się po kropce, np. K.¹ powrócił z zagranicy; Zmroził go wzrokiem, nakrzyczał itd.¹
13. materiały ilustracyjne (tabele, wykresy, rysunki, zdjęcia) powinny mieć własną numerację oraz tytuły rozpoczynane wielką literą, i być zapisane odpowiednio: Tabela 1., Wykres 1., Fot. 1., Rys. 1.;
14. podpisów pod ilustracje nie należy kończyć kropką, chyba że należy ona do skrótu; gdy podpis jest wielozdaniowy, to każde zdanie należy zakończyć kropką, z wyjątkiem ostatniego;
15. tytuł należy – w przypadku tabeli – umieścić nad nią, w przypadku wykresów, rysunków, zdjęć – pod nimi;
16. należy unikać zwrotów w tekście: poniższa/powyższa tabela (wykres, zdjęcie, rysunek), lecz podać w nawiasie jej numer, np. (tabela 1.); 17. proszę umieścić w tekście bibliografię załącznikową;

17. proszę dochować jak największej staranności przy doborze materiału ikonograficznego, który powinien być dobrej jakości, tj. mieć wyraźne barwy i dobrą rozdzielczość (czytelność).

Postać przypisów

Przypisy należy numerować cyframi arabskimi i umieszczać je na dole strony (proszę nie robić odstępów tabulatorem); poszczególne elementy opisów bibliograficznych powinny być oddzielane od siebie przecinkami, a cały przypis zakończony kropką; w przypadku odwoływania się do kilku pozycji bibliograficznych przy jednym odsyłaczu należy oddzielać je średnikiem.

Książka

Należy podać pierwszą literę imienia/imion i nazwisko autora/autorów, tytuł dzieła pisany kursywą, oznaczenie wydania, jeśli jest inne niż pierwsze, miejsce i rok wydania (bez nazwy wydawnictwa) oraz stronę/strony, np.:

K. Wolny-Zmorzyński, A. Kaliszewski, W. Furman, *Gatunki dziennikarskie. Teoria, praktyka, język*, Warszawa 2010, s. 9.

- Jeżeli książka ma więcej niż trzech autorów, zapis jest następujący:

E. Bańkowska i in., *Praktyczna stylistyka nie tylko dla polonistów*, Warszawa 2003.

T. Berker et al., *Domestication of media and technology*, Maidenhead 2005.

- Jeżeli na stronie redakcyjnej występują więcej niż trzy miejsca wydania, podajemy tylko pierwsze z nich, jeśli są dwa – podajemy oba, np.:

K. Jakubowska, *Historia Polski*, Wrocław–Warszawa 2008, s. 34.

Prace zbiorowe (w tym antologie) zaczynamy od tytułu: *Komunikacja i partycypacja społeczna*, red. J. Hausner, Kraków 1999, s. 41.

Rozrywka w mediach i komunikacji społecznej, red. M. Piechota, G. Stachyra, P. Nowak, Lublin 2012.

Book, ed. J. Smith, London 2004, wyd. II, s. 16.

- Jeżeli tytuł ma więcej niż trzech redaktorów, zapis jest następujący:

Media za granicą, red. J. Kowalski i in., Warszawa 2010, s. 45–90. *****, eds.

J. Smith et al., *****

Fragmenty

W przypadku tekstów, które znajdują się w publikacji zbiorowej stosujemy następujący zapis:

W. Godzic, *Telewizja dla dziennikarzy – telewizja dla widzów* [w:] *Dziennikarstwo i świat mediów*, red. Z. Bauer, E. Chudziński, Kraków 2010, s. 133.

J. Sławiński, *Esej* [w:] *Słownik terminów literackich*, pod red. tegoż, Wrocław 2000.

W. Gombrowicz, *Dziennik 1953–1956* [w:] tegoż, *Dzieła*, t. 7, Kraków 1989, s. 61.

Artykuł w periodyku

Należy podać pierwszą literę imienia/imion i nazwisko autora/autorów, tytuł artykułu kursywą, tytuł czasopisma prostym w cudzysłowie, rok i numer wydania, strony, na których artykuł się znajduje, np.:

Ł.G., *Tytuły branżowe*, „Rzeczpospolita” 1995, dod. „Plus Minus” nr 19, s. 6.

M. Łukasiuk, *Mieszanie ról*, „Press” 2006, nr 4, s. 39–42.

(gdy czasopismo ma numerację w ramach danego roku) lub:

P. Malinowska, *Polska a Ukraina*, „Zeszyty Historyczne” Z. 12 (2009), s. 3.

(gdy czasopismo ma numerację ciągłą od 1. numeru, niezależną od roku)

W.E. Smith, H. Jenkins, *American Media*, „Public Opinion Quarterly” Vol. 4 (2008), nr 4, s. 45–78.

Źródła internetowe

W przypadku wydawnictw elektronicznych podajemy te same informacje, co w przypadku źródeł drukowanych, uzupełniając je o adres, pod którym można znaleźć poszczególne pozycje w sieci, oraz o datę dostępu w nawiasie kwadratowym, np.:

A. Stanisławska, *Inwazja tanich tabletów*, „Rzeczpospolita” 2013, nr 6, <http://www.ekonomia24.pl/artykul/967873.html> [dostęp: 08.01.2013].

Powtórzenia

- W przypadku ponownego odwołania się do dokumentu już opisanego, jeżeli następujące po sobie przypisy dotyczą tej samej pracy, należy zamiast pełnego opisu stosować określenie *tamże* i podać numery stron, np.:

¹ R. Habielski, *Polityczna historia mediów w Polsce w XX wieku*, Warszawa 2009, s. 203. ² Tamże, s. 204.

- W przypadku ponownego odwołania się do autora zacytowanego w poprzedzającym przypisie należy zastosować określenie *tenże* i dalej podać pełen opis tytułu, np.:

³ R. Kapuściński, *Autoportret reportera*, Kraków 2006, s. 77. ⁴ Tenże, *Busz po polsku*, Warszawa 1962, s. 32.

⁵ Tenże, *Nie ogarniam świata*, Warszawa 2007.

- Jeżeli odwołujemy się do dokumentu opisanego w jednym z wcześniejszych przypisów (niewystępującym bezpośrednio przed przypisem bieżącym), należy powtórzyć początkowe elementy opisu, tj. nazwisko autora i początek tytułu zakończony trzykropkiem, dodać określenie *dz. cyt.* oraz podać numer strony, np.: ² J. Sobczak, *Dziennikarstwo – zawód, misja czy powołanie?*, Poznań 2004, s. 7–30. ⁶ J. Sobczak, *Dziennikarstwo – zawód, misja...*, *dz. cyt.*, s. 22–23.

Pisownia aktów normatywnych

Skrót tytułu Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej oraz numer i pozycję aktu należy zapisywać następująco:

Dz.U. Nr 96 poz. 590 ze zm. lub Dz.U. z 1993 r. Nr 16 poz. 48 ze zm. art. 5 ust.

2 pkt 2 lit. a (małe litery, bez kropek po liczebniku, bez przecinków);

art. 5 § 3 ust. 3 lit. b (jw.);

- tytuły aktów prawa krajowego proszę podawać małą literą, np. ustawa z dnia 4, lutego 1994 r. o prawie autorskim; kodeks postępowania cywilnego; ale: Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej; art. 14 Konstytucji;
- dopuszcza się stosowanie skrótów: k.p.c. lub kpc (kodeks postępowania cywilnego); p. p. lub pp (prawo prasowe);
- w tytułach aktów prawa międzynarodowego pierwszy wyraz proszę pisać dużą literą, np. Konwencja o ochronie wód, Karta praw człowieka.

Pisownia tytułów obcojęzycznych

Ponieważ w języku angielskim nie ma ściśle skodyfikowanych zasad ortograficznych, dlatego za dr. Janem Grzenią – językoznawcą, który udziela porad językowych na łamach internetowej poradni PWN – proponujemy przyjąć pisownię tytułów obcojęzycznych zgodną z zasadami naszej ortografii, a więc np.:

G.J. Tellis, *Effective advertising. Understanding when, how and why advertising works*, Thousand Oaks 2004.

Bibliografia

Wzory zapisów bibliograficznych w zależności od rodzaju publikacji:

Fras J., *Komunikacja polityczna. Wybrane zagadnienia gatunków i języka wypowiedzi*, Wrocław 2005.

Ustawa o prawie autorskim. Komentarz, wyd. 2, red. E. Ferenc-Szydełko, Warszawa 2014.

Miller M., *Polifoniczna powieść reportażowa*, „Studia Medioznawcze” 2011, nr 2 (45).

Stöckl H., *Czytanie tekstów językowo-obrazowych? Elementy kompetencji podstawowej* [w:] *Lingwistyka mediów. Antologia tłumaczeń*, red. R. Opilowski, J. Jarosz, P. Staniewski, Wrocław–Drezno 2015, s. 113.

Miłkowski M., *Kognitywistyka i modele umysłu*,

<http://www.dwutygodnik.com/artykul/6322kognitywistyka-i-modele-umyslu.html> [dostęp: 21.03.2017].

SPRAWOZDANIA

Sprawozdanie z konferencji powinno zawierać następujące elementy:

1. tytuł konferencji, miejsce i data;
2. organizacja obrad, uczestnicy, omówienie wygłoszonych (wszystkich lub wybranych) referatów, wnioski i ustalenia konferencji;
3. opinia autora sprawozdania na temat jej przebiegu i wyników.

Szczegółowe zasady dotyczące pisowni nazw podają pkt 8–10 sformułowane w *Uwagach ogólnych*.

- Jeśli autor omawia jedynie wybrane referaty, wówczas sprawozdanie powinno się zakończyć pełnym wykazem wystąpień uwzględniającym nazwiska referentów wraz z ich stopniami/ tytułami naukowymi, uczelnią i tytułem referatu, z interpunkcją według wzoru, np.:

dr Bartłomiej Secler (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu) *Kondycja prasy katolickiej w Polsce. Problemy i wyzwania*

RECENZJE

Recenzja, w której tytule należy podać:

- nazwisko autora/autorów, tytuł książki, nazwę wydawcy, miejsce i rok wydania, liczbę stron, numer ISBN

powinna być skonstruowana według ramowego schematu, stosowanego elastycznie – w zależności od recenzowanej pracy – i zawierać następujące elementy:

1. wyjaśnienie tematu;
2. uwagi dotyczące autora: miejsce omawianej pracy w jego dorobku (w przypadku pracy zbiorowej – z jakiej okazji/ inspiracji powstała, z jakiego kręgu naukowego pochodzą autorzy itp.);
3. zadanie/ teza pracy przyjęte przez autora dzieła;
4. krótka charakterystyka dzieła (główne problemy, metoda, stadia rozumowania autora);
5. omówienie konstrukcji pracy (układ, części, rozdziały);

6. baza źródłowa dzieła – krytyka (lub pochwała) pracy, pytania bądź wnioski nasuwające się po lekturze, zarówno o charakterze metodologicznym, jak i problemowym;
7. krótka ocena ogólna pracy.

Szczegółowe zasady dotyczące pisowni nazw podają pkt 8–10 sformułowane w *Uwagach ogólnych*.